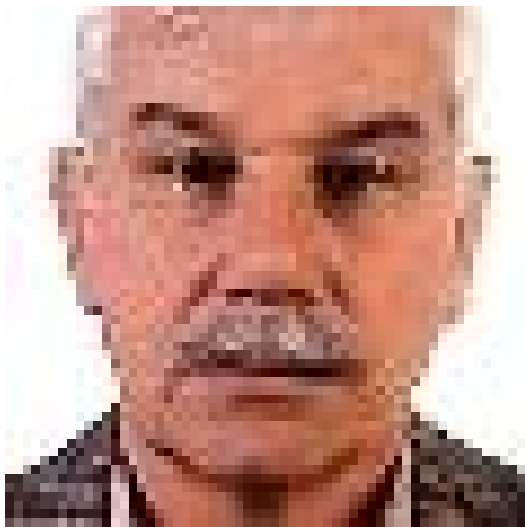

La Bisbal a les fosques. Catalunya apagant-se

JOAN VILA

el Baix Empordà té un contenciós greu que ha passat desapercbut per a tothom: està a punt de quedar-se a les fosques.

És el resultat d'un procés judicial administratiu que arrenca fa 6 anys. La zona de la Bisbal, Corçà, Cruïlles, Vulpellac i Ullastret (7.500 usuaris) tenia una alimentació elèctrica amb línies de 25 kV que s'alimentaven de les substacions de Palafrugell i de Juià, amb distàncies que arribaven als 40 km. Aquest fet feia que la caiguda de tensió de les línies fos important, provocant pèrdues en el transport considerables i condicions de qualitat elèctrica lluny dels estàndards que ara exigim els usuaris. Per resoldre el problema la companyia elèctrica Endesa va decidir instal·lar un parc de transformació de 110 kV a 25 kV a Forallac. D'aquesta manera la

La Bisbal a les fosques. Catalunya apagant-se

zona de la Bisbal quedava ben alimentada alhora que es deixava de treure potència de les altres substacions veïnes, Vall-llobrega, Palafrugell i Bellcaire, amb un total de 78.000 punts de connexió, en fort creixement de demanda elèctrica. El parc es va posar en marxa l'any 2006 amb un augment notable de la qualitat del subministrament elèctric amb una reducció del temps d'interrupció Tiepi del 10%, reduint les pèrdues de transport elèctric en 950 MWh/any i possibilitant la connexió de nous clients a la xarxa. La inversió va ser de 9,5 milions d'euros amb dos transformadors de 110/25 kV de 40 MW i un parc de 25 kV amb 8 línies de sortida. La subestació es va situar fora de l'àmbit urbà de Forallac (com ha de ser) en zona no urbanitzable. Per fer-ho possible la Comissió territorial d'urbanisme de Girona va aprovar un Pla d'Actuació Específica que va venir seguit de la llicència d'obres de l'ajuntament de Forallac, cosa que va possibilitar l'autorització administrativa de la Generalitat per la construcció del parc. Un veí del lloc, regidor de Forallac, va posar recurs al Jutjat contenciós administratiu de Girona perquè el parc estava només a 700 m. de Fonteta, perquè estava en zona agrícola, perquè generava soroll, ones i impacte visual, així com que el projecte no tenia per què ser objecte de cap règim especial de protecció administrativa. El jutjat de Girona va denegar el recurs que va ser aixecat fins el TSJC. La secció 3 d'aquest tribunal de Barcelona va considerar que la subestació de Forallac té un nivell supramunicipal i, per tant, la tramitació havia de contemplar un instrument urbanístic general, no només del Pla d'Actuació Específica. Per tant el TSJC va obligar a anular les llicències de construcció concedides. La companyia elèctrica va demanar una autorització administrativa provisional d'un any per poder esmenar la llicència amb l'el·laboració d'un Pla Especial Urbanístic. Finalment a l'octubre de 2011 els nous permisos administratius estaven en marxa. Malgrat això, el 13/12/2011 el jutjat número 1 de Girona va emetre una interlocutòria judicial fent complir la sentència del TSJC obligant a desmuntar el parc de Forallac. Aquesta interlocutòria va ser recorreguda al TSJC, que alhora el denegà perquè la documentació actual és posterior a la sentència que va fer ell mateix. El desmuntatge de la subestació de transformació necessita d'una llicència d'enderroc i d'una llicència de desconexió de la Direcció General d'energia de la Generalitat. La llicència d'enderroc s'ha concedit l'u de juny i la de la Direcció General d'Energia està en silenci administratiu. Ens trobem en un exemple clar de com funciona el sistema administratiu del país i de com la democràcia s'ha passat de frenada. Si un país és capaç d'entorpir fins al límit la concessió de qualsevol llicència, arribant fins els 10 anys, si no és capaç de mantenir el mínim sentit comú, si no té cura de separar el que és banal del que és important, menyspreant l'ordre de valors més elemental, és un país que s'enfonsa a gran velocitat. Des que tenim democràcia hem anat vestint un entramat d'administracions que ha anat legislant i reglamentant

entre elles creant un teixit de normes tan complex que en dificulta el seu compliment. No és assenyat que una fàbrica necessiti més de 6 anys de tramitació urbanística, no es pot entendre que l'administració de medi ambient bloquegi qualsevol paper que li entra posant-hi mesos o anys per resoldre'l, no és normal que qualsevol permís necessiti el vistiplau de molts departaments.

La crisi que patim té un component de canvi de model econòmic, però també és fruit d'haver generat un model administratiu car i absolutament entorpidor que impossibilita el mínim creixement econòmic. És urgent que el sistema polític digui quins nivells administratius elimina, si són les diputacions, els consells comarcals o part dels ajuntaments. Aquesta tasca també és urgent per sortir de la crisi.

Pel que fa a la subestació de Forallac, amb la llicència d'enderroc a la mà, pot ser la gota que fa vessar el got. Construir una nova subestació allà mateix, pot comportar un període de dos anys en els que podrem veure com s'apaga l'activitat econòmica de la Bisbal, com l'alimentació elèctrica es retrotreu als anys 1970, quan no hi havia ordinadors ni automatismes.

El més greu és descobrir com el sistema judicial també ha perdut un element bàsic en el seu funcionament, el sentit comú. Alguna cosa haurem de fer també en un sistema judicial endogàmic per evitar que no agafi una deriva desconnectada de la realitat. I això ja serà més difícil, però serà.

No només és la Bisbal la que es queda a les fosques, és tot Catalunya la que s'està apagant.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/06/24/bisbal-fosques-catalunya-apagant-se/569170.html?utm_source=rss